

S 2

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

S 2 164 4.

De strart begynte gråta fast,
För thetta Zecken svåra,
Dch sade alla i stor hast:
Förlåt oss synder våra.
Vi ha förtjent stort straff och nöd;
Men war oss huld för tin Sons död;
Dch låt oss nåden njuta.

5.

I Staden strart begyntes på
med alle Klockor ringa,
Dch ingen war som icke tå
Begynte på at springa,
Dch bedia Gud af hjertans grund,
Han wil them hjälpa i then stund,
När straffet skulle komma.

6.

På tredje morgon wistes fram,
Et annat Zecken at skåda,
Man fyra Bokstäfwer förnam
På Himlen som ont båda.
Tå gick i hop Qwinna och Man.
At skåda detta under an,
Med gråt och mycken flagan.

7.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

165. 7.

Ther på en Jungfru låt sig se,
I lusten med stort wäder,
Dch sade hela Pommern we,
Ty Gud med straff framträder;
Som är dyr tic med pest och krig,
Therfore måst tu bättra tig
I tid, för'n straffet kommer.

8.

Then Jungfru sad' sig wara sänd
At säja Wan och Dwinna
Thet th m står för et stort eländ,
Om the sig ej påminna,
At uti tid med synd affå,
Som skiljer Gud och them ifrå
Hwar andra, utan ånda.

9.

Wi Christine måste lida nöd
I thesse swåra tider,
Här yppas krig och en stor död,
Hwaröfwer mången qwider.
En sådan tid ej varit har,
Som nu i werldens sista d'å
Låt komma öfwer alla.

166 IO.

I watten och på land man ser,
Djuren märckligt astaga,
Dch jorden sig ej fruktsam ter,
Fast the om henne laga:
Så lagar Gud sin skott nu til
Dch skjuter när han göra wil
På alt thet sista slutet.

II.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra sättja,
Dch när the hafwa ömkelig
Tillsammans wist sin slättja;
Så kommer han som leer ther åt,
Dch gör en ånda på thes låt,
Med sina Helga Anglar.

12.

Ej något Land blir säkert mek
För krig och swåra plågor;
Ty småningom med sorg man ser
Them fastna i Krigs-lågor.
Hwad wil man säja om the Land,
Som hafwa redan rön i hand?
Dch kunna ej undslippa.

13.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig wijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

13.

Therpå then Jungfru för sin gång
Dch up mot Himlen swåfwa:
Samt uti Molnet qwad en sång;
Så hela jorden bäfwa.
Lå stodo folket i stor nöd.
Dch fruktade för en brå död,
Som therpå följa skulle.

14.

När thetta Under war nu skett,
Strart slöt man det skull tryckas,
På thet at then som thet ej sedt,
Ej hastigt skull bårt ryckas.
I faran, men betänka sig,
Dch ej så säkert gå then stig,
Som til fördärfwet leder.

Den Andra:

I.

W is mig HERRRE nåden Tin,
Store GUD jag beder,
Låt mig ej få lönen min,
När som Tu är wreder,
Hafwer synd, gjort Dig tyngd,
Så fräls mig från fara,
At jag trygg kan wara.

S 2
Ett
Förskräckeligt

Under,

Som skiedde på Himmelen
Öfwer Stettin i Pom-
mern. I thet at Månen så han
war i fylle, blef uti flart wäder
aldeles förmodat, och Klochor-
na i Staden begynte på at ringa.
På tredie morgonen ganska bit-
tida låto sig 4. Bofstämmer och
en Jungfru se uti Lusten, som
Propheterade mycket, thet
man af följande Wisa
see kan.

Siunges som: Ach HERRRE straffa
icke mig ic.

Samt här hos bifogat
En Andelig Wisa,
Siunges under en behaglig Thon.

Tryckt i År.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

I.
HErre Gud hwad under ske,
Som gidra oss stor smärta.
Wi daglig stora Tecken se;
Men läggas ej på hiertta.
Thet må ske Tecken här och ther,
Doch ingen för them fruchtan bär
Ej heller sig omvänder.

2.
Låt oss affstå med synd och skam,
Emedan wi här höra
Så stora tecken wisas fram,
Som mången sorgse gidra.
Öfwer Stettin på Himlen klar,
Ett under sig tildragit har,
Hvars like näpplig finnes.

3.
Man fick ther se i mörkret blå,
Från affton in til morgon,
En hand med Swärd i lusten stå,
Som båda bara sorgen.
Ja, Folket som i Staden war,
En röst the hörde uppenbar,
Som ropte wo och wända.

4. The

4.

The straxt begynte gråta fast
För thetta tecknet hwåra,
Och sade alla i stor hast:
Förlåt oss synder wåra.
Wi ha förtient stort straff och nöd;
Men war oss huld för tin Sons död,
Och låt oss nåden niuta.

5.

I staden straxt beyntes på
Med alle Kläckor ringa,
Och ingen war som icke rå
Begynte på at springa,
Och bedia GUD af hiertans grund,
Han will them hielpa i then stund,
När straffet skulle komma.

6.

På tredie morgon wistes framt,
Et annat Tecken at ståda;
Med fyra Bokstäfwer förnamt
I Himlen som ondt båda!
Tå gick ihop Qwinna och Man
At ståda thetta under an.
Med gråt och mycken flagan.

7. Ther

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

7.

Ther på en Jungfru låt sig se.
I lusten med stort wäder.
Och sade: Ganska Pommern we;
In Gud med straff framträder;
Som är dyr tid med Pest och Krig,
Therföre måst tu bättra dig
I tid för'n straffet kommer.

8.

Then Jungsken sad' sig wara länd
At såja Man Öwinna
Thet them står för et stort eländ,
Om the sig ej påminna,
At uti tid med synd affå,
Som skiljer Gud och them ifrån
Hwar andra, utan ånda.

9.

Wi Christne måste lida nöd
I these swåra tider,
Här yppas frig och en stor död,
Hwar öfwer mången öwider.
En sådan tid ej warit har,
Som uu i werldsens sista da'r
Lår komma öfwer alla.

10. J

10.

I Wattnet och på Land man
Distren märckeligt astaga
Och jorden sig ej fructsamit teer,
Fast the om henne laga,
Så lagar Gud sin skott nu til
Och skuter, när han gjöra wil
På alt, thet sista slutet.

11.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra slåttia,
Och nu the hafwa ömkelig
Tillsammans wißt sin slåttia;
Så kommer han som leer thet åt
Och gör en ånda på thes låt,
Med sina Helga Anglar.

12.

Ej något Land blir säkert mer
För Krig och swåra plågor;
In småningom med sorg man ser
Them faskan i Krigs Lågar.
Hwad wil man såja om the Land,
Som hafwa redan rön i hand?
Och kunna ej undslippa.

13. Ther

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.
U.o.o.å. 8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

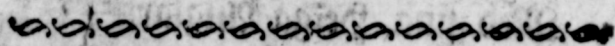
UG
1

13.

er på then Jungfru för sin gång
Och up mot Himlen svåfva;
Samt uti molnet qvad en sång;
Så hela jorden bäfva
Tå stodo Folket i stor nöd
Och fruchtade för en brå död,
Som ther på fölia stulle.

14.

När thetta undret war nu stedt
Strart slöt man thet skul' tryckas,
På thet at then som thet ej sedt
Ej hastigt skul' bortryckas
I fahran, men befäncka sig,
Och ej så sekert gå then stig,
Som til förderfiwet leder.

Then Andra.

I.
Is mig HERRE nåden tin,
Store GUD jag beder,
Låt mig ej få lönen min,
När som Tu är vredet,
Hafwer synd, gjort Tig tyngd.
Så fräls mig från fara
At jag trygg kan vara.

2. War

2.

War mig HERRE huld och ga
Styrck mitt swaga sinne;
At jag altid har godt mod,
Och tig i mitt minne,
At min siäl, Ewigt wäl
Af tin stora Nåde,
Frälsas ifrån wåde.

3.

Then som tänker stadigt på
HERREN uti nöden,
Kan helt gläder altid gå
Fast thet wor' i döden:
Styrck nu mig, Mildelig,
HERRE i all fahra,
At jag trygg kan vara.

4.

Wit ifrån här alle slätt,
Mine fiender wrede
I ha i mig ingen rätte;
HERREN mig städs lede:
At jag må, Ewigt få
Hos min Jesum wandra,
Ibland Helgon andra.
AMEN.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig wijsa. 8.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1S 2
Ett
Förskräckeligt

Under,

Som skiedde på Himmelen
Öfver Stettin i Pom-
mern. I thet at Månen då han
var i fylle, blef uti klart väder
aldeles förmörkat, och Klockor-
na i Staden begynte på at ringa.
På tredie morgonen ganska bit-
tida låto sig 4. Bokstäfver och
en Jungfru se uti Lusten, som
Propheterade mycket, thet
man af föliande Wijsa
see kan.

Siunges som: Ach Herre straffa
icke mig ic.

Samt här hos bifogat.
En Andelig Wijsa,
Siung. under en behaglig Thon.

Tryckt i År.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

I.
HErre Gud hwad under se,
Som giöra of stor smärta.
Wi daglig stora Tecken se;
Men läggas ej på hiertta.
Thet må se Tecken här och ther,
Doch ingen för them fruchtan bär
Ej heller sig omvänder.

2.
Låt of affstå med synd och skam,
Emedan wi här höra
Så stora ticken wisas fram,
Som mången sorgse giöra.
Öfwer Stettin på Himlen klar,
Ett under sig tildragit har,
Hwars like näpplig finnes.

3.
Man fick ther se i mörckret blå,
Från affton in til morgon,
En hand med Swärd i lufften stå,
Som båda bära sorgen.
Ja, Folket som i Staden war,
En röst the hörde uppenbar,
Som roppte we och wända.

4. The

4.
The strax begynte gråta fast,
För thetta tecknet swära,
Och sade alla i stor hast:
Förlåt of synder våra.
Wi ha förtient stort straff och nöd;
Men war of huld för tin Sons död,
Och låt of nåden niuta.

5.
I staden straxt begyntes på
Med alle Kläckor ringa,
Och ingen war som icke så
Begynte på at springa,
Och bedia GUD af hiertans grund,
Han will them hielpa i then stund,
När straffet skulle komma.

6.
På tredie morgon wistes fram,
Et annat Tecken at ståda;
Med fyra Bokstäfwer förnam
I Himlen som ondt båda.
Så gick ihop Qwinna och Man
At ståda thetta Under an.
Med gråt och mycken flagan.

7. Ther

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

7.

Ther på en Jungfru låt sig se.
I lusten med stort wäder.
Och sade: Ganska Pommerns we;
En Gud med straff framträder;
Som är dyr tid med Pest och Krig,
Therfore måst tu bättra tig
I tid för'n straffet kommer.

8.

Then Jungfru sad' sig wara sänd
At säja Man Dwinna
Thet them står för et stort eländ
Om the sig ej vâminna,
At uti tid med synd affstå,
Som skiljer Gud och them ifrå
Hwar andra, utan ånda.

9.

Wi Christne måste lida nöd
I these swåra tider,
Här wyas krig och en stor Död,
Hwar öfwer mången awider.
En sådan tid ej varit har,
Som nu i werldsens sista da'r
Lär komma öfwer alla.

10. 3

10.

I Wattnet och på Land man ser
Distren märckeligt astaga,
Och jorden sig ej fructsam tær,
Fast the om henne laga,
Så lagar Gud sin skott nu til
Och sluter, när han giora wil
På alt, thet sista slutet.

11.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra sätta,
Och när the hafwa ömkelig
Tillsammans wiist sin slättia;
Så kommer han som leer ther åt.
Och gior en ånda på thes låt,
Med sina Helga Änglar.

12.

Ej något Land blir säkert mer
För Krig och swåra plågor;
En småningom men sorg man ser
Them sakan i Krigs-Pågar.
Hwad wil man säja om the Land,
Som hafwa reda rön i hand?
Och kunna ej undslippa.

13. Ther

Under.

Ett föreskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

13.

Therpå then Jungfru för sin gång
Och up mot Himlen svåfva;
Samt uti molnet qvad en sång;
Så hela jorden båsiva
Tå stodo Folket i stor nöd,
Och fruchtade för en brå död,
Som ther på fölia skulle.

15.

När thetta Under war nu sedt
Straxt slöt man thet skul tryckas,
På thet at then som thet ej sedt
Ej hastigt skul borttryckas
I fahran, men betäncka sig,
Och ej så sekert gå then stig,
Som til förderfvet leder.

~~~~~

Then Andra.

1.

Is mig HERRen nåden tin,
Store GUD jag beder,
Låt mig ej få lönen min,
När som Du är vredet,
Hafver synd, gjort Dig tyngd.
Så frätt mig från sata
At jag trygg kan vara.

2. War

2.

War mig HERRen huld och god,
Styrck mitt svaga sinne;
At jag alltid har godt mod,
Och tig i mitt minne,
At min själ, Ewigt wål.
Af tin stora Nåde,
Frållas ifrån wåde.

3.

Then som tänker stadigt på
HERRan uti nöden,
Kan helt gläder alltid gå
Fast thet wor' i döden;
Styrck nu mig, Mildelig,
HERRen i all fahra,
At jag trygg kan vara.

4.

Wif ifrån här alle slätt,
Mine fiender wrede
I ha i mig ingen rätt;
HERRen mig stads lede;
At jag må, Ewigt få
Hos min JESUM wandra,
Ibland Helgon andra.
A M E N.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig wijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1Ett
Förskräckeligt

S 2

Under,

Som skiedde på Himmelen
Öfver Stettin i Pom-
mern. I thet at Månen så han
war i fylle, blet uti flart wäder
aldeles förmörkat, och Klockor-
na i Staden begynte på at ringa.
På tredje morgonen ganska bit-
tida låto sig 4 Bokstäfwer och
en Jungfru se uti Lusten, som
Propheterade mycket, thet
man af följande Wijsa
se kan.

Sjunges som: Och Herre straffa icke
mig ic.

Samt här hos bifogat
En Andelig Wijsa,

Sjunges under en behaglig Lhon.

Tryckt i Åhr.

S 2

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

Et
Förskräckeligt S 2
2 Under,
Som skiedde på Himmelen
Öfver Stettin i Pom-
mern. I thet at Månen så han
var i fylle, blet uti flart wäder
aldeles förmörkat, och Klockor-
na i Staden begynte på at ringa.
På tredje morgonen ganska bit-
tida låto sig 4 Bokstäfwer och
en Jungfru se uti Lusten, som
Propheterade mycket, thet
man af följande Wijsa
se kan.
Sjunges som: Ach Herre straffa icke
mig ic.
Samt här hos bifogat
En Andelig Wijsa,
Sjunges under en behaglig Lön.
Tryckt i Åhr.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8 s.

8.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

I.
Herre Gud hwad under se,
Som gidra of stor smärta.
Wi daglig stora Tecken se;
Men läggas ej på hjerta.
Thet må se Tecken här och ther,
Doch ingen tör them fruchtan bär
Ej heller sig omwänder.

2.
Låt of afstå med synd och skam,
Emedan wi här höra
Så stora tecken wiås fram,
Som mången sorgse gidra.
Öfwer Stettin på Himlen klar,
Ett under sig tildragit har,
Hwars like näpplig finnes.

3.
Man fick ther se i mörckret blå,
Från affton in til morgon,
En hand med Swärd i lusten stå,
Som båda bara sorgen.
Ja, Folket som i Staden war,
En röst the-hörde uppenbar,
Som repte we och wända.

4. The

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

4.

The strax begynte gråta tyst,
För rätta tecknet hwåra,
Och lade alla i stor hast:
Förlåt oss mynder wåra.
Wi ha förtjent stort straff och nöd;
Men war oss huld för tin Sons död,
Och låt oss nåden njuta.

5.

I staden straxt begyntes på
Med alle kläckor ringa,
Och ingen war som icke så
Begynte på at springa,
Och bedja GUD at hjertans grund,
Han will them hjälpa i then stund,
När straffet skulle komma.

6.

På tredje morgon wistes fram,
Et annat Tecken at ståda;
Med fyra Bokstänwer förnam
I Himlen som ondt båda.
Så gick ihop Qwinna och Man
At ståda thetta Under an.
Med gråt och mycken flagan.

7. Ther

7.

Ther på en Jungfru låt sig se.
I lusten med stort wäder.
Och lade: Gamla Pommern we;
Ty Gud med straff framträder;
Som är dyt tid med Pest och Krig,
Thertöre måst tu bättra dig
I tid för'n straffet kommer.

8.

Then Jungfru sad' sig wara sänd
At råja Man och Qwinna
Thet them står för et stort eländ,
Om the sig ej påminna,
At uti tid med synd arstä,
Som stiljer Gud och them ifrå
Hwar andra, utan ånda.

9.

Wi Christne måste lida nöd
I these hwåra tider,
Här wyas frig och en stor Död,
Hwar öfwer mången qwider.
En sådan tid ej warit har,
Som nu i werldjens sista däre
Lär komma öfwer alla.

10. J

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

10.

I Battnet och på Land man ser
Filen märckeligt afstaga,
Och jorden sig ej frucktsamt ter,
Fast the om henne laga,
Så lagar Gud sin stett nu til
Och stuter, när han gidra wil
På alt, thet sidska sluter.

II.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra sättja,
Och när the hafwa ömkelig
Tillsammans wilst sin slättja;
Så kommer han som ler ther åt.
Och gidr en anda på thes lät,
Med sina Helga Anglar.

12.

Ej något Land blir säkert mer
För Krig och svåra plågor;
Ty småningom med sorg man ser
Then tasan i Krigs-plågar.
Hwad wil man säja om the Land,
Som hafwa reda rön i hand?
Och kunna ej undslippa.

13. Ther

13.

Thervå then Jungfru för sin gång
Och ut mot Himlen hwärwa;
Samt uti molnet qwad en sång;
Så hela jorden bärwa
Tå stodo Folket i stor nöd
Och fruchtade för en brå död,
Som ther på följa skulle.

14.

När thetta Under war nu sedt,
Strart slöt man thet skul' tryckas,
På thet at then som thet ej sedt
Ej hastigt skul' borttryckas
I tahrän, men betäncka sig,
Och ej så säkert gå then stig,
Som til förderfwet leder.

~~~~~

Then Andra:

I.

Is mig HERRE nåden tin,
Store GUD jag beder,
Låt mig ej få lönen min,
När som Tu är wreder,
Hafwer synd, gjort Tig tyngd.
Så träle mig från fara
At jag trygg kan wara.

2. Bar

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

2.
Var mig HERRre huld och god,
Styrck mitt swaga sinne;
At jag altid har godt mod,
Och tig i mitt minne,
At min själ, Ewiget wäl.
Uf tin stora Råde,
Frålsas ifrån wåde.

3.
Then som tänker stadigt på
HERRran uti nöden,
Kan helt gläder altid gå
Fast thet wor' i döden;
Styrck tu mig, Mildelig,
HERRre i all fahra,
At jag trygg kan wara.

4.
Wif ifrån här alle slätt,
Mine fiender wrede
I ha i mig ingen rätt;
HERRren mig stads lede:
At jag må, Ewiget få
Hos min Jesum wandra,
Ibland Helgon andra.
A M E N.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig wijsa.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

2.
Var mig HERRre huld och god,
Styrck mitt swaga sinne;
At jag altid har godt mod,
Och tig i mitt minne,
At min själ, Ewiget wäl.
Wif tin stora Råde,
Frälsas ifrån wåde.

3.
Then som tänker stadigt på
HERRan uti nöden,
Kan best gläder altid gå
Fast thet wor' i döden;
Styrck tu mig, Mildelig,
HERRre i all fahra,
At jag trygg kall wara.

4.
Wif ifrån här alle slätt,
Mine fiender wrede
J ha i mig ingen rätt;
HERRen mig stads lede:
At jag må, Ewiget så
Hos min Jesum wandra,
Ibland Helgon andra.
AMEN.

Et
Förskräckeligt
M A D E S S E N,

Som skiedde på Himmelen
Öfwer Stettin i Pommern;

I thet at Månan tåhan war i fulle, blef
uti flart Wäder aldeles förmodat, och
Klockorna i Staden begynte på at ringa.
På tredie Morgon ganska bitida låto
sig 4 Bokstäfwer och en Jungfru see uti
Lufften, som propheterade mycket,
thet man af följande Wijsa
see kan.

Siungis som?

Ach HERRre straffa icke mig, &c.
Samt här hos bifogat
En Andelig Wijsa,
Siung. under en behagelig Thon.

Tryckt i detta Åhr.

Under.

Ett förekräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.

U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

1.
Herre Gud hvad Under see,
Som gödra of stor sandta.
Vi dag'lig stora Tecken see;
Men låges en på hjerter.
Thet må se Tecken här och ther,
Doch ingen för them fruchtan bär,
En heller sig omvänder.

2.

Råt of afflå med synd och Nam,
Emedan wi här böra
Så store tecken wiisas fram,
Som mången sorgse gödra.
Öfver Stettin på Himlen klar,
Ett Under sig tildragit bar,
Hvars lifte näpplig finnes.

3.

Man fick ther se i mörckret blå,
Från afton in til morgen,
En hand med Swärd i luften stå,
Som boda bara sorgen.
Ja, Folket som i Staden war,
En röst the hörde uppenbar,
Som ropte wee och wända.

4. Ther

4.
The straxt begynte gråta fast,
För thetta Tecknet swära,
Och sade alla i stor hast:
Förlåt of synder våra.
Vi ha förtient stort straff och nöd;
Men war of bult för tin Sons död,
Och låt of nåden niuta.

5.

I Staden straxt begyntes på
Med alle Klockor ringa,
Och ingen war som icke så
Begynte på at springa,
Och bedia Gud af hertans grund,
Han will' them bielpa i then stund,
Där straffet skulle komma.

6.

På tredie morgon wiiffes fram,
Ett annat Teckna at skoda;
Man sora Botsåfwer förnam
I Himlen, som ondt boda,
Så gick i hoop Qwinnu och Man,
At skoda thetta Under an,
Med gråt och mycken klagan.

2. Ther

Under.

Ett föreskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.
U.o.o.å.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

7.

Ther på en Jungfru låt sig see,
I luften med stort wäder,
Och sade: Sanna Pommern wee,
Ty Gud med straff framträder;
Som är dyr Tid med Pest och Krig;
Thersöre måst' tu bättra sig
I tid, för'n straffet kommer.

8.

Then Jungfru sad' wara sänd,
At säija man och qwinna,
Thet them står för' ett stort eländ,
Om the sig en våminna,
At uti tid med sond affå,
Som skiljer Gud och them ifrå
Hwar andra, utan ånda.

9.

Wij Christne måste lida nöd
I these swåra tider,
Här wyppas krig och en stor död,
Hwar öfwer mången qwider.
En sådan tid en warit har,
Som nu i werldens sista da'r
Lär komma öfwer alla.

10. J

10.

I Watten och på Land man sear
Diuren märckligt aftaga,
Och Jorden sig en fruchtlos teer,
Fast the om henne laga.
Så lagar Gud sin Skott nu til
Och skuter, när han gdra wil
På alt, thet sista slutet.

11.

Thet ena Folcket skal nu sig
Emot thet andra sättia,
Och när the hafwa ömkelig
Tillammans wiist sin slättia;
Så kommer han som leer, ther at,
Och gör en ånda på thes låt,
Med sina Helga Anglar.

12.

En något Land blir säkert mer
För Krig och swåra plågor;
Ty smärtingom med sorg man ser
Them fufna i Krigs-Lågor.
Hwad wil man säija om the Land,
Som hafwa reda rödn i hand?
Och kunna en undslippa.

13. Ther.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

13.

Thervå then Jungfru för sin gång,
Och up mot Himlen swäfva;
Samt uti molnet qwad en sång;
Eå hela jorden bäfva,
Iå flodo Folket i stor nöd
Och fruchtade för en brå död,
Som them på följa skulle.

14.

När thetta Under war nu sedt,
Straxt slöt man thet skull' träckas,
På thet at then som thet en sedt,
En hastigt skull' bortträckas
I sabran, men betänckta sig,
Och en så säkert gå then stig,
Som til Förderfvet leder.

Wis mig HERre nåden Din,
Store Gud jag beder,
Låt mig en så lönen min,
När som Du är voreder.
Hafwer synd, Giordt Tig tyngd,
Så fräls mig ifrån fahra,
At jag trygg kan wara.

a. War

2.

War mig HERre huld och god,
Storck mitt swaga sinne;
At jag alltid har godt mod,
Och Tig i mitt minne.
At min själ, Ewiget wäl,
Af tin stora Nåde,
Frälsas ifrån wåde.

3.

Then som täncker stadigt på
HERran uti nöden,
Kan helt gläder alltid gå
Fast thet wor' i döden;
Storck nu mig, Mildeltig,
HERre i all fahra,
At jag trygg kan wara.

4.

Wise ifrån här alle slätt,
Mine fiender wrede,
I ha i mig ingen rätt;
HERren mig stads lede:
At jag må, Ewiget så
Hos min-Jesum wandra,
Ibland Helgon andra.
AMEN.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa. 8.
U.c.o.å. 8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

S 2
En
Förskräckeligt

UNDER

Som skiedde på himmelen
Öfver Stettin i Pommern.

I thet at Månan så han war i folle / bles
uti klart Wader aldeles förmodrat / och
Klockorna i Staden begynte på at ringa.
På tredje Morgon ganska bitida låto
sig 4. Bokstäfwer och en Jungfru see uti
Lufften / som propheetade mig
hvet min af följande Wisa
see kan.

Sjunges som:

Ach Herre straffa icke mig, 26.

Samt här hos bifogat

En Andelig Wisa /

Sjung. under en behagelig Thon.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

1.
Herre Gud hvar Under see!
Som givra oss stor smärta
Wii dag'lig store Tecken see;
Men lägges en på hierta.
Thet må se Tecken här och ther,
Doch ingen för them fruchtan här
En heller sig omvänder.

2.
Påt oss afstå med synd och skam/
Emedan wi här höra
En store tecken wiissas fram/
Som mången sorgse givra.
Stör Stettin på Gümten Flä
Ett Under sig tiidragit har/
Svarts tycke näpplig finnes.

3.
Man fick ther see i mörckret bli
Stån affiön in til morgon/
En band med Svård i lufften
Som boda bara sorgen.
Ja! Soickes som i Staden
En Röst the hörde uppenbar
Som roppe wec och wän

The strart begynte gråta fast/
Sör thetta Tecknet swära/
Doch sade alla i stor hast:
Förlåt oss synder swära.
Wii ha förtient stort straff och nöd;
Men war oss huld för tin Sons död/
Doch låt oss nåden niuta.

5.
I Staden strart begyntes på
Med alle Klockor ringa/
Doch ingen war som icke så
Begynte på at springa/
Doch bedla Gud af hiertans grund/
Han wila' them hielpa i then stand/
När straffet skulle komma.

6.
På tredie morgen wiisses fram/
Ett annat Teckn at skoda;
Man syra Bokstäfwer förnam
I Gümten/ som ondt boda.
Ja gick i hoop Swinna och Man
At skoda thetta Under an/
Med gråat och mycken Flagan.
7. Ther

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

Ther på en Jungsfru låt sig seer/
I lufften med stort wäder/
Och sade: Ganska Pommern twee/
En Gud med straff framtråder;
Som är dyr Tid med Pest och Krig/
Thersöre måst' tu bättra dig
I tid/ för'n straffet kommer.

8.

Then Jungsfru sad' sig swara sänd
At säja man och qwinna
Thet them står för' ett stort eländ/
Om the sig ey påminna/
At uti tid med synd afsta/
Som skuter Gud och them ifrå
Swär andra/ utan ånda.

9.

Wit Christne måste lida nöd
I these swåra tider/
Här yppas krig och en stor död/
Swär öfver mången qwider.
En sådan tid ey swarit har/
Som nu i werldens sidste d'at
Får komma öfver alla.

10.

Wattenet och på Land man seer
Diuren märckligt aftaga/
Och Jorden sig ey fruchtsam teer/
Fast the om henne laga.
Eå lagar Gud sin Skott nu til
Och skuter / när han giöra wil
På alt / thet sidste slutet.

11.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra sättia/
Och när the hafwa ömkelig
Tillsammans wiist sin flåttia/
Eå kommer han som leer thet åth/
Och giör en ånda på thes låt/
Med sina Helga Anglar.

12.

Ey något Land blir säkert mer
För Krig och swåra plågor;
En småningom med sorg man ser
Them sagna i Krigs. Logar.
Swad wil man säja om the Land/
Som hafwa reda rödn i hand?
Och kunna ey undslippa.

13. Ther.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

Therpå then Zangiru for sin gång,
Och up mot Himlen svåfva:
Samt uti molnet qvad en sång;
Så hela jorden bäfva.
Zå stodo Goleket i stor nöd
Och fruchtrade för en brå död,
Som ther på följa skulle.

14.

När thetta Under war nu skedt /
Straxt stöt man thet skud' tryckas /
På thet at then som thet en sedt /
Ey hastigt skud' dötryckas
I fahran / men betänckia sig /
Och ey så säkert gå then stig /
Som til Förderfvet leder.

Then Andra:

1.

Wis mig HErre nåden Din /
Störe Gud lag beder /
Låt mig ey så lönen min /
När som Tu är vrede.
Gafwer synd / Giordt Tig trygd /
Så fräls mig från fahra /
At jag jag trygg kan vara.

2. War

²
War mig HErre Guld och god /
Styrck mitt svaga sinne;
At jag altid har godt mod /
Och Tig i mitt minne.
At min själ / Ewigt wäl /
Af Din stora Nåde /
Frälsas ifrån wåde.

3.

Then som täncker stadigt på
HErnan uti nöden /
Kan helt gläder altid gå
Fast thet wor' i döden;
Styrck nu mig / Mindelig /
HErre i all fahra /
At jag trygg kan vara.

4.

Wilt ifrån här alle slätt /
Mine fiender vrede /
I ha i mig ingen rätt;
HErren mig städs lede:
At jag må / Ewigt så
Wos min Jesum wandra /
Ibland Welgon andra.
AMEN.

S(:)o(:)S

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig wijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

S 2 17
Et förskräckeligt
U O O Å

Som skiedde på Himmelen öfver
Stettin i Pommern. I det at Månan
då han var i volle, blef uti klart wäder
aldeles förmodrad, och Klokkorna i
Staden begynte at ringa. På tredje
Morgonen ganska blottida låto sig fyra
Bokstäfver och en Jungfru se uti Luf-
ten, som propheterade mycket, det
man af följande Wisa se
kan.

Sjung. som: Åh! HEDre straffa icke mig oc.
Här hos de bifogat

En andelig Wisa:

En sargad siäl här fräler fram / oc.

Sjunges som:

O! HEDre Gud, tin helga ord hafwa oc.

Tryckt i år.

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

L

HERRE GUD hwad un-
der se/
Som giöra of stor
smärta.

Wi daglig store Tefn se;
Men laggas ei på hierta.
Thet må se teken här och där/
Doch ingen för them fruktan bär/
Ei heller sig omwänder.

2.

Lät of affstå med synd och skam/
Emedan wi här höra
Så store Tefn wisas fram/
Som mången sorgte giöra.
Öfwer Stettin på himlen klar/
Et Under sig tilbragit bar/
Hwars life näpelig finnes.

3. Man

3.

Man fick ther se i mörkret blå/
Från aften in til morgon/
En hand med swärd i lusten stå/
Som båda bara sorgen.
Ja/ folket som i staden war/
En röst the hörde uppenbar/
Som roppte we och wända.

4.

The strax begynte gråta fast/
För thetta tefnet swära
Dch sade alla i stor hast:
Förlåt of synder våra.
Wi ha förtient stort straff och nöd;
Men war of huld förtins Sons död/
Dch lät of nåden niuta.

5.

I staden strax begyntes på
Med alle flockor ringa/
Dch ingen war som icke så
Begynte på at ipringa/
Dch bedia Gud af hiertans gränd/
Han will them bielpa i then stund/
När straffet skulle komma.

6. På

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

6.

På tredie morgon wistes fram /
Et annat tekn at skåda;
Man fyra bolståwer förnam
I himlen / som ondt båda.
Tå gick ihop qwinna och man
At skåda thetta Under an /
med gråt och mycken klagan.

7.

Eher på en Jungfru låt sig se
I lusten med stort wäder /
Och såde: ganska Pommern we /
En GUD med straff framträder;
Som är dyt tid med pest och krig /
Therfore måst tu bättra sig
I tid / för'n straffet kommer.

8.

Then Jungfru såd' sig wara sänd /
At säija man och qwinna /
Thet them står för' et stort eländ /
Om the sig ei påminna /
At uti tid med synd affstå /
Som skiljer GUD och dem ifrå
Hwarandra / utan ånda.

9. Wi

9.

Wi Christne måste lida nöd
I thessa swåra tider /
Här yppas krig och en stor död /
Hwar öfwer mången qwider.
En sådan tid ei warit har /
Som nu i werldens sidste da'r
Lär komma öfwer alla.

10.

I watten och på land man ser
Diuren märkligt aftaga /
Och jorden sig ei fruktsam ter /
Fast the om henne laga.
Så lagar GUD sin slått nu til /
Och stuter / när han giöra wil
På alt / det sidste slutet.

11.

Thet ena Folket skal nu sig
Emot thet andra sättia /
Och när the hafwa ömfelig
Tillsammans wist sin slättia;
Så kommer han som ler där åt /
Och giör en ånda på thes låt /
Med sina helga Anglar.

12. Ei

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

12.

Ei något land blir säkert mer
För krig och swåra plågor;
Ei småningom med sorg man ser
Them sakna i Krigs-Lågor.
Hwad wil man säija om the land/
Som hafwa redan rön i hand/
Och kunna ei undslippa.

13.

Ther på then Jungfru for sin gång/
Och up mot himlen swåfwa:
Samt uti molnet qwad en sång;
Så hela jorden bäfwa.
Tå stodo folket i stor nöd/
Och fruktade för en stor död/
Som ther på följa skulle.

14.

När thetta Under war nu sedt/
Strax slöt man thet skull tryckas/
På thet at then som thet ei sedt/
Ei hastigt skul borttryckas
I faran/ men betänka sig/
Och ei så säkert gå then stig/
Som til förderfwet leder.

Then

Then Andra.

1.

En sargad siäl här tråler fram/
Om nåd ur stoftet tigger; Min
GUD/ jag är hel siuk och lam Och
tig i wägen ligger: En usel matt
sig kastar här/ Och ömkelligen wri-
der: GUDs wredes eld mitt hjer-
ta tår/ Hwad under om thet swi-
der?

2. Ho skal från thenna dödsens
kropp Mig arma menn'ska lösa/
Och hielpa mig til himlen opp?
Ther jag får glädje ösa: Min GUD
hur länge skal jag bo/ I thenna
hyddon qwara? Mitt hjerta gier
sig ingen ro/ Förr'n jag får til mig
fara.

3. Ach! at min ögon watten
nog Uti mitt hufwud hade! Ell'
om jag kunde gråta blod/ Så wor'
thet ingen skade/ Min smärta är ju
alt för swår/ Mig synd och död
för-

Under.

Ett förskräckeligt under som skiedde på himme-
len öfver Stettin i Pommern ... Samt här hos bi-
fogat En andelig vijsa.

U.o.o.å.

8.

8 s.

(5 olika tr., därav 1 i 2 ex.)

S 2

(Dessutom ett annat, def. tr.)

UG
1

försträcka: Then Högstas pilar
i mig stå/ Och in i själen råcka,

4. Aft! HERRre/ tu som wäl-
te mig/ Tå jag i synd låg döder:
Skal thet nu intet ångsta tig/ At
hiertat mitt så blöder? Skänk mig
en droppe af tin nåd/ För Jesu
dyra sweda! En eljest wet jag in-
gen råd För mina synder leda.

5. Jag lastar mig uti tin famn/
Tu som til döds tig blödde: Tin
sår är mig en säker hamn/ Ther
ingen ännu dödde: Jag lutar med
min matta kropp; Men själen min/
som qwälles/ Skal sända trånga
suctar opp Til Himlen/ ther tu
dwälles.

6. Jag släpper tig nu ei min wån,
Förr än tu mig wälsignar: Mitt rop
skal förr ei wånds gien, Förr'n jag til
jorden dignar: Men sen så sku min
grönstand besör skoster til tig bedia:
Min kropp och själ skal ewigt sen

Bland all Guds barn se
glädia.